

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 3 (1385)

Gorica - četrtek, 15. januarja 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Problemi današnje Italije

Stalni svet Italijanske škofovske konference je na jesenskem zasedanju, ki se je zaključilo 13. decembra 1975, izdal poseben pastoralni dokument, v katerem je zavzel stališče do glavnih problemov sedanje italijanske družbe. Iz tega pisma povzemamo glavne misli.

OPOREČNOST RUSI CERKEV

»Spricho čudovito izpričane enotnosti božjega ljudstva med svetim letom,« pravi škofje, »moramo na žalost ugotoviti, da želja po spravi ni našla povsod velikodušnega sprejema. Mislimo zlasti na tiste skupine, ki znotraj cerkvenih občestev še zmeraj oporekajo. Četudi ne gre za velike skupine, vendar niso sprejeli ponujene bratskega srečanja, temveč so se utrmlili v svojem oporečništvu.

Pri tem se ne ustavimo samo pri obžalovanju tega dejstva, ampak obnavljamo vabilo k bratski spravi in kličemo nad vse milost odkritega in resničnega spreobrnjenja, ki naj utrdi enotnost Cerkve, izven katere ni in ne more biti resnično krščanske življenja in evangeljske plodovitosti.

Istočasno ne moremo, da ne bi pozvali vernike dobre volje, naj ne sledijo zapekljivim besedam tistih, pa naj bodo duhovniki ali laik, ki se naprej zadajajo rane krščanski enotnosti in se tako sami izključujejo iz občestva Kristusove nedeljive Cerkve.

Zatem opozarjajo škofje na težko socialno stanje v Italiji: »Želimo biti sodelni težkega položaja v naši deželi in soudeleženi pri trpljenju najbolj ponižanih, ubogih, brezposelnih in tistih, ki so najbolj izpostavljeni gospodarskim težavam in krizi moralnih vrednot. Pravo socialno pravičnost moramo iskati z vsemi močmi in skupnimi žrtvami. Toda te pravičnosti ne moremo ločiti od ostalih resnično človeških vrednot, ki jih ni mogoče braniti in pospeševati razen v njih skupni povezanosti.«

JASNE UGOTOVITVE

Zaradi tega čutimo kot težko dolžnost vesti, nadaljujejo škofje, pred Bogom in pred zgodovino, da povezani s papežem in solidarni z vsemi škofi damo naslednjo izjavo:

1. Eden glavnih vzrokov za sedanjo napetost med katoliki in je v nepravilnem gledanju na odnose med vero in politično dejavnostjo.

Enciklika »Octogesima adveniense« piše: »Kristjan, ki hoče živeti svojo vero v politični dejavnosti, to je v službi skupnosti, ne more, ne da bi sam sebe zatajil, dati pristanka na ideologije, ki so v svojem bistvu ali v važnih točkah v nasprotju z njegovo vero ali z njegovim naziranjem o človeku« (št. 26).

Med take sisteme je treba gotovo prištevati tiste, ki izhajajo iz totalitarnih ideologij, in tiste, ki izpovedujejo materialističen in ateističen svetovni nazor. Zato je nezdržljivo z izpovedovanjem krščanske vere, če kdo pristane ali podpira tista gibanja, ki se sklicujejo na marksizem. Ta ima v naši državi svoj najvidnejši odraz v komunizmu, ki je med nami že navzoč kot kulturna in upravna sila.

Ceprav se slična gibanja borijo za upoštevanja vredne človečanske ideale in trdijo, da hočejo reševati trenutno važne probleme, kljub temu jim ne moremo zaupati, ker ne upoštevajo prvenstvenih vrednot, ki se tičejo celotne poklicnosti človekove, njegove zgodovine in njegovih odnosov do Boga. Zaradi tega vodijo do novih oblik suženjstva, ki so po našem mnenju že navzoče v naši državi. Ni mogoče biti istočasno kristjani in marksisti.

2. V sedanjem položaju naše družbe, ki je zamotan in težak in ki je zanj značilna zmeda moralnih vrednot, se vključuje tudi nameravani zakon o splavu (abortus).

Splav je zločin, je umor nedolžnega človeka. Nihče nima pravice moriti; nikomur ni dovoljeno odločiti o možnosti, da se utrne nedolžno in nezavarovano človeško bitje.

Z ozirom na to obnavljamo naš poziv na zakonodajalce in politično odgovorne ljudi in jih prosimo, naj ne vpeljujejo v našo italijansko zakonodajo dovoljenja za splav; to bi hudo ranilo moralno vest in spoštovanje do življenja.

V imenu kristjanov, v imenu vseh poštenih ljudi ponavljamo naše odločno nasprotovanje. Te hude in boleče rane ne bomo omejili in odpravili z dovoljenim splavom, temveč s primernimi socialnimi ukrepi v obrambo življenja in z bolj pogumno zavzetostjo pri vzgoji.

Svoje pismo zaključujejo škofje z optimističnim pogledom naprej. Opaziti je, pravijo, dokajšno prebuditev katoličanov, ki se udeležujejo na pastoralnem področju in tudi v javnem življenju; nastale so mnoge nove pobude, ki vzbujajo upanje. Te pobude bodo toliko bolj uspešne, kolikor bodo povezane s celotnim življenjem Cerkve.

ODMEV NA IZJAVO ITALIJANSKIH ŠKOFOV

Ta izjava stalnega sveta Italijanske škofovske konference je povzročila hudo kri v vseh laičnih in levičarskih krogih. V izjavi so mnogi videli poseganje Cerkve v politične zadeve države; drugi so ji očitali, da pomeni poziv na križarsko vojsko zoper komunizem.

V resnici pa ni nič drugega kot ponovna potrditev že znanih stališč Cerkve, ki se tudi na zadnjem koncilu in po njem niso nič spremenila, ker se spremeniti ne morejo.

Saj bi Cerkve pomagala rušiti sama sebe, če bi pristala na oporečništvo v svojih vrstah. Na drugi strani bi zatajila svojega Učenika in izdala svoje vernike, če bi opravičevala umor nedolžnih in če bi priznala, da je končna poklicnost človekova samo tuzemska sreča, kot menijo marksisti, in ne tudi onstranska sreča v eshatološkem božjem kraljestvu.

Na kristjanah je zato naloga, da v javnem življenju in v politiki ustvarjajo pogoje za tuzemsko srečo, ne da bi se odpovali onstranski sreči, v katero verujejo.

Črno zlato v Severnem morju

21. oktobra lani so v Teeside na vzhodni obali Velike Britanije odprli enega največjih obratov na svetu za predelavo nafte. S tem so se začeli za Anglijo in Norveško novi časi. Iz morja ob njunih obalah bodo namreč črpali nafto, ki je ne bo tako kmalu zmanjkalo.

Vse to se je začelo pred dobrimi dvajsetimi leti, ko so v Grönningenu v severni Holandski odkrili bogata ležišča zemeljskega plina. Takrat so geologi začeli sumiti, da se pod površino bližnjega morja skrivajo ležišča nafte. Največje naftne družbe sveta so se povezale in začele raziskovati dno Severnega morja. Po nekaj letih so odkrili, da so tam v resnici zelo bogata ležišča nafte. Zgradili so posebne umetne otoke in začeli vrtati.

Prvi sadovi tega ogromnega in tudi silno dragega iskanja so se pokazali letos, ko je po velikih podmorskih naftovodih pritekla prva nafta na suho zemljo v Angliji. Do leta 1980 bi morala odkrita ležišča nafte dajati že toliko dragocenega črnega zlata, da bo to rešilo Anglijo vseh njenih gospodarskih težav. Norveški pa prineslo toliko denarja, da vlado že sedaj skrbi, kaj bo s tolikim bogastvom.

Katoliška univerza v Lublinu

Na vseh štirih fakultetah katoliške univerze v Lublinu na Poljskem (teološka, cerkveno pravo, krščanska filozofija in humanistične znanosti) je v novem študijskem letu vpisanih 2.350 slušateljev, ki jim predava 250 akademsko izobraženih oseb. Univerza izda vsako leto vrsto znanstvenih knjig ter namerava postopno dati Poljakom obširno katoliško enciklopedijo.

Hude krize vsepovsod

ITALIJA PONOVO BREZ VLADE

Italija doživlja svojo 33. vladno krizo po vojni. Zanj so dali povod socialisti, ki so dvobarvni vladi demokristjanov in republikancev odrekli svojo zunanjo podporo. Tako je predsednik vlade Aldo Moro v sredo 7. januarja sporočil predsedniku republike Leoneju, da njegova vlada odstopa.

Morova vlada je bila umeščena 23. novembra 1974 po dolgi vladni krizi, ki je pomenila konec vlad leve sredine. Socialisti in socialdemokrati so ostali zunaj nove vlade, a so obljubili, da jo bodo podpirali.

V letu 1975 se je morala Morova vlada spoprijemati zlasti z gospodarskimi problemi. Hudi inflaciji leta 1974 je lani sledil gospodarski zastoj. Mnoga podjetja so zaprla svoja vrata in število brezposelnih je začelo nevarno narasčati. Moramo priznati, da je Moro skupaj z republikancem La Malfo kar uspešno reševal nakičene probleme, toda nad njim je grozila senca socialistične stranke, ki je vedno bolj z nezaupanjem in ljubosumnostjo spremljala ukrepe Morove vlade.

Socialistom so šle v glavo zlasti upravne volitve 15. junija lani, na katerih so napredovali na glasovih, toda še daleč ne tako kot komunisti. Obenem pa so se začeli vznemirjati ob vedno večjem snubljenju Krščanske demokracije s strani komunistov. Ob morebitni povezavi DC in PCI bi ostali brez pomena in bi kot stranka počasi utonili v objemu komunizma. Zato so prišli do sklepa: komunisti naj pridejo na oblast; naj pokažejo kaj znajo! Vsaka stranka, ki je na oblasti, si polomi zobe in izgubi na priljubljenosti.

Tako so se socialisti odločili sprožiti vladno krizo. Kot vzrok so navedli, da vlada pri važnih odločitvah, npr. pri sprejemanju ukrepov za boj proti vedno hujši gospodarski krizi ni upoštevala predlogov socialistične stranke, čeprav je bila le-ta odločujoča sila pri obstoju vladne večine.

Značilno je, da komunisti socialistične poteze ne odobravajo. Boje se ohromitve parlamenta, ki bi prav te tedne moral odobriti

tudi s pomočjo levece važne gospodarske ukrepe. Boje se tudi, da se bo vladna kriza končala v razpisu predčasnih državnoborskih volitev. To bi pomenilo zavrnitev mnogih zakonskih osnutkov, med njimi o splavu, v čemer so komunisti pokazali nenavadno bližino s pogledi demokristjanov.

Glavni tajnik PSI De Martino sicer zagotavlja, da ni njegova stranka za razpust parlamenta, temveč hoče le tako vlado, ki ne bo zavrnila zunanje podpore komunistov. Prav to pa demokristjansko vodstvo slej ko prej odločno odklanja. Je potem sploh možen izhod iz slepe ulice?

DRŽAVLJANSKA VOJNA V LIBANONU

Koliko časa bo Libanon še obstajal kot država? To vprašanje postaja vedno bolj pereče, kajti v deželi divja prava državljanska vojna. Tu je v zadnjih dneh vsak dan po 50-70 smrtnih žrtev, skupno število ljudi, ki so izgubili življenje, pa je od lanskega aprila že preseglo številko 8.000, ranjenih pa je bilo več kot 17.000 oseb.

Trenutno divja boj okrog taborišč palestinskih gverilcev, ki ležijo v vzhodnih predmestjih libanonske prestolnice Beirut in jih oblegajo krščansko maronitski falangisti. Falangisti so namreč zaprli dohode do taborišč trdeč, da pošiljajo Palestinci in arabski levičarji v taborišča orožje in municijo pod pretvezo prehrane.

Hudi boji se razvijajo tudi na obalnem področju Beirut, kjer stojijo najbolj luksuzni hoteli kot »Holiday Inn« in »Phoenicia«. V prvem so se utaborili falangisti, v drugem muslimani. Borba med obema skupinama poteka tudi po mestnih ulicah, ker se hočeata obo polastiti raznih cestnih križišč.

Sirija je že zagrozila, da če bo prišlo do delitve Libanona v krščanski in muslimanski del, bo zasedla ves Libanon, češ da je bil svoj čas del velike Sirije. Oglašili so se pa tudi Izraelci in napovedali, da če pride do sirske zasedbe, bodo oni v obrambo svoje države zasedli južni Libanon. To bi pa brez dvoma povzročilo nov požar na vseh frontah. Bližnjega vzhoda: na sirske, jordan-ske in egiptovski.

V ANGOLI SE BOJ NADALJUJE

Organizacija za afriško enotnost (OAE) je sklicala za 10. januarja na sedežu organizacije v Addis Abebi izredno vrhunsko srečanje, ki je bilo posvečeno edinole vprašanju državljanske vojne v bivši portugalski koloniji Angoli. Srečanja so se udeležili zastopniki 46 afriških držav.

Takoj se je pokazalo, da so ti zastopniki med seboj razdeljeni. Zastopnik Senegala je ob podpori 21 drugih držav predlagal, naj se v Angoli ustanovi koalicijska vlada iz vseh treh osvobodilnih gibanj, organizacija OAE pa naj zaenkrat ostane do dogajanja v Angoli nevtralna. Nasprotno pa je zastopnik Nigerije ob soglasju 22 drugih afriških držav predlagal, naj se da priznanje le MPLA, to je Ljudskemu gibanju za osvoboditev Angole kot zakoniti vladi v deželi. Obenem je silovito napadel ZDA in Južno Afriko, da se vmešavata v Angolo, ni pa omenil, da je v Angoli že 900 sovjetskih in kubanskih »svetovalec«, ki pridno urijo čete MPLA z modernim sovjetskim orožjem.

Zasedanja v Addis Abebi sta se udeležila tudi voditelja ostalih dveh osvobodilnih angolskih gibanj, Holden Roberto za FNLA in Jonas Savimbi za UNITA. Izjavila sta, da je pomoč Sovjetske zveze očitna, ZDA pa pomagajo njima le sramežljivo, skrivaj in z zastarelim orožjem. »Američani ne znajo drugega kot popuščati na ljubo Sovjetski zvezi,« sta dejala. »Včeraj so žrtvovali Vietnam, jutri bodo Angolo, pojutrišnjem Namibijo (Jugozah. Afrika), dokler ne bodo ostali čisto sami brez enega prijatelja.«

Srečanje se je nato končalo 12. januarja brez sprejetja kake odločitve. Ustanovljena je bila komisija, ki naj spremlja razvoj dogodkov v Angoli. In to je bilo vse.

STALNA KRIZA ARGENTINE

Od smrti predsednika Perona v začetku julija 1974, ko je prevzela oblast njegova žena Isabelita, je bilo v Argentini že pet zaporednih vladnih kriz. Obenem je Isabelita nedavno doživela poskus upora dela letalskih sil, ki se je pa zanj srečno končal.

Mestna in podeželska gverila levičarskih peronističnih skupin se ne poleže in zahteva na obeh straneh vedno nove žrtve. Še hujša je gospodarska kriza. Lani je bila Argentina država z največjo inflacijo na svetu. Razvrednotenja argentinskega pesa si sledijo na tekočem traku. Naj povemo, da je leta 1948 USA dolar veljal 4 pese, sedaj velja že 13.000 pesov.

Zadnje čase je Argentino zajela tudi polemika o tolmačenju Peronove oporoke, ki jo je sestavil nekaj mesecev pred smrtjo in ji dal naslov: »El programa nacional«. Ker bodo predsedniške volitve že letos 17. oktobra, so začeli najzvestejši pristaši peronizma pritiskati na Peronovo vdovo, naj toliko pričakovano Peronovo oporoke že enkrat objavi. Isabelita se je odločila, da to stori v torek 6. januarja. Tej nameri pa se je uprla skupina ministrov, češ da bi objava oporoke povzročila različna tolmačenja in prinesla nemir v peronistične vrste. Zato je bila potem objava oporoke prenesena na kasnejše in ugodnejše čase.

Dva, ki sta zapletena v zadnjo italijansko vladno krizo: De Martino (z desne), glavni tajnik italijanske socialistične stranke, ki je krizo povzročil s tem, da je odpovedal podporo Morovi vladi. Z leve Moro, ki je zadnji dvobarvni vladi skupaj z republikancem La Malfo načeloval

Osebnost odgovornost in edinost kristijanov

Spet bo ves krščanski svet v Tednu edinstva od 18. do 25. januarja združen v molitvi za edinost krščanskih Cerkv. Je to eden prvotnih izrazov ekumenizma, ko je bil ta še v početku in premnogokrat z nezaupanjem sprejet.

Molitvi za edinost kristijanov so se kasneje pridružile razne druge pobude; nastala so razna ekumenska središča, doživeli smo koncil mladih v Taizéju; na samem zadnjem vatikanskem koncilu se je mnogo govorilo o ekumenizmu. Sad tega je bil poseben dekret.

V njem je med drugim rečeno, da ni pravega ekumenizma brez notranjega spreobrnjenja, kajti želja po edinstvu se poraja in zori v notranji preobnovi, v odgovoru samemu sebi in velikodušnem izkazovanju ljubezni.

Le katera od krščanskih Cerkv more v tem oziru trditi o sebi, da je brez greha? Zato je spreobrnjenje srca in duha nujno potreben pogoj za edinost kristijanov kot je za verovanje potrebna vera v Kristusaovo vstajenje.

Sv. oče Pavel VI. je jasno pokazal, v čem je pravi ekumenizem, ko je 14. decembra lani v Sikstinski kapeli pokleknil pred pravoslavnim metropolitom Melito-

nom in mu poljubil nogo. Tako je storil tudi Kristus v dvorani zadnje večerje, ko je učencem umil noge. To je resnična gesta ponižnosti: kdor več ima, več da v ponižnosti in spoštovanju.

Vsakič, ko slišimo govoriti o ekumenizmu, pride do spontanega vprašanja, do kod smo prišli pri delu za edinost Cerkv; dejstvo je namreč, da je še vedno nad tristo Cerkv, ki se označujejo za krščanske.

Vprašanje je umestno, a istočasno vsebuje v sebi neki nesmisel. Niso ljudje ti, ki bodo sešli razirgano Kristusovo suknjo; to more storiti le Kristusov Duh, ki nam ga je on po vstajenju daroval. Ta Duh pa deluje le v tistih, ki živijo v skladu z evangelijem.

Razprave teologov so pomembne, ekumenska srečanja važna, molitvena osmina znak ljubezni, skupaj obhajati evharistično slavje sredstvo, ki vodi k edinstvu, toda spremenjenje duha in zvestoba evangeljski poslanici sta tečaja vsega ekumenizma. Le z njima bomo ustvarili tisto vzdušje, v katerem bo božji Duh lahko ustvarjal edinost in nas obogatil z ljubeznijo.

—jk

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† Franc Valas

V sredo 7. januarja se je kljub zgodnji popoldanski uri lepo število rojakov pridružilo sorodnikom in prijateljem, ki so spremili k zadnjemu počitku na farno pokopališče v Sovodnjah učitelja Franca Valasa.

Pokojni Franc Valas, po domače Korinonov, je bil rojen leta 1906 v Strmcu pod Predelom v župniji Log pod Mangartom. Bil je najstarejši sin med šestimi brati in sestrami. Pozneje se je družina preselila v Spodnji Log, kjer je še danes njih domačija. Oče, prava korenina, je umrl pred nekaj leti v častitljivi starosti 90 let. Mati je umrla leta 1960 v 76. letu in je bila doma iz Trente iz slavnega rodu goriških vodnikov Kopsičarjev.

Star 19 let je Franc diplomiral na tolmarskem učiteljskem letu 1925. Nato je služboval v Soči ter v vasi Kal-Koritnica pri Bovecu, dokler ga zloglasni fašistični zakon ni pregnal v južno Italijo, kjer je najprej poučeval na deželi, nato pa v mestu Lecce do leta 1969, ko je stopil v zaslužni pokoj. Vseskozi je silno hrepenel po domovini, posebno po prelepi loški dolini. Redno je zahajal na počitnice domov k staršem in bratom, razen med vojno in v letih, ko je bila meja zaprta.

Zelo je ljubil svoj materinski jezik in je to ljubezen vcepil tudi svojim učencem in rojakom; kot učitelj je rad deloval v prosvetnih društvih in bil celo predsednik.

Tudi daleč od doma ni pretrgal vezi z domovino; časopisi, knjige in revije so ga z njo še naprej trdno vezali. Rad je tudi vanje dopisoval, zlasti v »Pastirčeka«.

V mestu Lecce je dvakrat organiziral gostovanje Slovenskega okteta.

Silno je bil navezan na mater, po kateri je podedoval blag značaj. Kot otrok je bil srečen ob njej. V pesmi na spominski podobici jo je tako opisal: »Značaj Tvoj blag in pa srca milino težko pozabil bo, kdor v družbi Tvoji Ti duše lepe gledal je globino.«

In je ni pozabil, saj je bil skupaj z vsemi brati in sestrami na njenem pogrebu. Od tedaj je imel samo eno željo: počivati v njeni bližini.

To mu je sedaj uspelo vsaj deloma. Prav v zadnjem času si je s pomočjo domačih in dobrih ljudi oskrbel skromno stanovanje v Gorici v ulici sv. Gabrijela tik ob meji. Že se je veselil kot otrok, kako bo blizu doma, na domačih tleh preživel večer svojega življenja.

2. januarja letos je priromal nazaj v domače kraje z namenom, da se tu za stalno ustavi, če že ne prav doma, pa vsaj na slovenskih tleh, v bližini doma, blizu dragih domačih in prijateljev.

Mrtvo mater je bil poprosil v prej omenjeni pesmi: »Naj sonca žar Ti lepe domovine na vek ogreva grob in zemljo moj! Ko pride čas, o mati, iz tujine domov pripelji me v bližino Tvojo...« Zdaj je prišla ura in mati ga je priklicala domov v svojo bližino. Poslednja vroča želja se mu je izpolnila.

Zadnja leta je mnogo pretrpel zaradi bolezni, ki mu je skoraj popolnoma vzela vid, da ni mogel sam nikamor brez pomoči ljubeče žene.

Končana je pot tpinina in pregnanca: telo se mu bo počilo do sodnega dne v

domači zemlji, ki jo je tako zelo ljubil, duša pa že uživa Boga, kateremu je otroško vdano služil z zglednim krščanskim življenjem, saj Boga se ni nikoli sramoval ali zatajil. Bog sam je njegovo prebogato plačilo.

Pok. Ernest Zupančič

Slovenska tržaška radijska postaja je v manj kot enem letu izgubila že drugega sodelavca. Lani je umrl Dušan Černe, v nedeljo 11. januarja pa Ernest Zupančič.

Pokojni je bil doma iz Vrtojbe, roditelj se je pa leta 1915 v Zagorju ob Savi, ker je takrat bila tam družina v begunstvu. Po letu 1918 se je z družino vrnil v Vrtojbo in tu obiskoval osnovno šolo. Potem se je izselil v Novo mesto, kjer je obiskoval gimnazijo, nato v Ljubljano in se končno znova vrnil domov, da je gimnazijo dokončal. Skupaj z bratom Mirkom, ki je padel pri partizanih v aprilu 1945, se je pridružil slovenski mladini v Gorici, ki je v tistih letih skrivaj gojila slovensko besedo. Med drugo svetovno vojno so ga leta 1944 internirali v Buchenwald. Ko se je vrnil, se je zaposlil kot prevajalec pri Zavezniški vojaški upravi v Nabrežini. Od leta 1949 je bil stalen sodelavec pri Radiu Trst A. Bil je vesten časnikar, ki je živel za svoj poklic in za svojo družino. Zapušča ženo, sina in 90-letno mater. Vsem naše sožalje.

Pogumna žena

V parlamentarni komisiji v Rimu je šlo za odobritev zakonskega osnutka o splavu. Krščanski demokrati in komunisti so se ob členu 5 znašli na isti črti: splav je treba odvzeti samovolji žene in ga pogojititi tudi z obveznim privoljenjem zdravnika, vendar splav naj bo dovoljen. Tako so se zmenili demokristjani in komunisti, tako so glasovali v komisiji.

Toda med demokristjani je bila v komisiji tudi poslanka Ines Boffardi iz Geneve. Kot kristjanka je čutila, da ne more glasovati za tak zakon. Zato je odkrito glasovala proti splavu. Izjavila je: »Novo življenje mora biti spočeto z neko odgovornostjo, to je res. Toda ko je enkrat spočeto, novega živga bitja ne smemo zavreči, temveč ga sprejeti z ljubeznijo.«

Pred glasovanjem v komisiji ni skrivala svojega namena, da bo glasovala proti splavu. Predsednik demokristjanske skupine v poslanski zbornici Piccoli jo je skušal odvratiti od njenega sklepa. Dejal je: »Če boš tako ravnala, bodo šli po zlu naši dogovori z drugimi poslanskimi skupinami.«

Boffardi: »Ne zanimajo me dogovori, ki jih moja vest ne more opravičiti.«

Piccoli: »Toda ti si dolžna, da se držiš strankine discipline, kakor si se s podpisom obvezala.«

Boffardi: »Noben podpis ne more vezati moje vesti.«

Piccoli: »Na ta način se pregrešiš zoper solidarnost, ki jo dolguješ meni in svojim kolegom.«

Boffardi: »Za to bom dala odgovor svojemu svedeniku.«

Na seji je potem med solzami glasovala proti legalizaciji splava. Demokristjanski

OD TEDNA DO TEDNA

■ V četrtek 8. januarja je umrl za rakom v Pekingu ministrski predsednik Cuenlaj, star 78 let. Bil je desna roka predsednika Maa. Njemu pripisujejo, da se je rdeča Kitajska po znani kulturni revoluciji (1966-69) zopet odprla zunanjemu svetu.

■ Pet dni je trajala stavka, ki jo je proglasilo 3.800 uslužbencev podzemne železnice v Madridu. V času stavke so za promet na podzemski železnici skrbeli vojaki.

■ Sovjetski znanstvenik Andrej Saharov je na trditev lista »Novoi vremia«, da v SZ ni političnih jetnikov, dejal inozemskim časnikarjem, da jih je tri milijone, kar predstavlja kar 1,2% celotnega prebivalstva.

■ V Chicagu (ZDA) je prišlo do trčenja med dvema poniškima vlakoma. Pri tem je izgubil življenje en sam potnik, pač pa jih je bilo nad 400 bolj ali manj ranjenih.

■ Na nemški ladji za prevoz kontejnerjev (velikih zabojev) »Anders Märsk« je v hamburškem pristanišču, v katerem je bila zasidrana, eksplodiral parni kotel. Pri tem je bilo ubitih 19 oseb, drugih 17 pa ranjenih. Stirje od mrtvih so Jugoslovani.

■ Bivši predsednik Nixon je 10. januarja izpolnil 63 let življenja. Od svoje hčerke Julie, poročene z Eisenhowerjevim vnukom Davidom je prejel v dar torto, ki jo je poklonil zakoncem Eisenhower revolucionarni odbor v Sangaju na Kitajskem, ko sta se nedavno tam mudila. David Eisenhower je tudi dejal, da na Kitajskem Nixona zelo cenijo in da bo vedno dobrodošel, če ponovno obišče Kitajsko.

■ Msgr. Antonio Pinci, naslovni nadškof iz Tarasie v Numidiji in deset let papeški nuncij v Panami je postal v kraju Cave blizu Rima žrtve roparskega napada. Dva mlada človeka sta mu odvzela naprsni križ, prstan in 100.000 lir, nato pa ga še pretepla.

■ Preteklo nedeljo je prišlo na nogometnih igriščih v Rimu in Genovi do težkih izredov ob zaključku tekem, ki so jih izgubili domačini. V Rimu je bilo 33 ranjenih, v Genovi pa so razgrajali razdejali razne objekte na stadionu.

■ S polnim neuspehom se je končal obisk sovjetskega zunanega ministra Gromika na Japonskem. Japonci so zavrnili vse sovjetske ponudbe gospodarskega značaja, dokler se SZ ne odreče Kurilskim otokom, ki jih je zasedla ob koncu druge svetovne vojne.

■ 12. januarja je Španija umaknila vse svoje oborožene sile iz Zahodne Sahare, ki jo je kot kolonijo upravljala sto let. Mesto Daklo naj bi po dogovoru zasedla Mavretanija, pa so Maročani prehiteli in prvi prišli v mesto. Prebivalstvo drži namreč za Maroko.

vodstvo ni imelo poguma, da bi jo klicalo na odgovor, ker je kršila strankino disciplino.

Pred to pogumno ženo bi se morali vsi pošteni Italijani odkriti, ker je rešila čast italijanskih žena, toda čudno, o njej je pisal samo »L'Osservatore della Domenica«.

(r+r)

Širite „Katoliški glas“

Delegacija Slovenske skupnosti v Bocnu

V ponedeljek 12. januarja se je delegacija deželnega tajništva Slovenske skupnosti za Furlanijo-Juljske krajine sestala z vodstvom Volkspartei, politične stranke Južnih Tirolcev v Bocnu ter z njenim parlamentarnim zastopstvom. Namen srečanja je bil vzpostaviti redne in stalne stike z zastopniki nemške manjšine v deželi Tridentinsko-Zgornje Poadižje, ki uživa danes najbolj ugoden položaj od vseh narodnih manjšin v Italiji.

Delegacijo je na strankinem sedežu sprejel in pozdravil predsednik Volksparteia dr. Silvius Magnago s celotnim vodstvom. Prisotni so bili tudi njegovi parlamentarci. Po medsebojni predstavitvi članov obeh delegacij je tajnik dr. Stoka prikazal splošen položaj slovenske manjšine v Furlaniji-Juljski krajini s posebnim poudarkom na njeni zahtevi po globalni zaščiti in uveljavitvi njenega jezika v vseh javnih odnosih.

Mesec za katoliški tisk

POMEMBNI ALI NEPOMEMBNI

Na občinski konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) v Novi Gorici je bilo 9. januarja govora tudi o Katoliškem glasu. Rečeno je bilo, da je ta »listič« sicer »nepomemben«, ali vendarle... niso mogli mimo njega. Način, kako so o njem razpravljali, je pokazal vse kaj drugega: list je zanje zelo pomemben, saj opozarja na marsikaj in razkriva stvari, ki bi jih onstran meje radi skrili in zamočali. Pa tudi tostran meje bi si marsikdo želel, da bi našega lista ne bilo. Vse bi potem teklo tako, kot si je to zamislila in želi partija.

Mi pri Katoliškem glasu se nad ugotovitvijo, da smo »nepomemben listič«, prav nič ne vznemirjamo. Vznemirili bi se, če bi nas naenkrat tisti, ki nas sedaj napadajo, začeli hvaliti. Kajti to bi pomenilo, da nismo več taki, kot so si list zamislili ustanovitelji, da smo se oddaljili od svoje smeri in se odpovedali svojim linijam.

Ni važno, da smo za ljudi z levega brega pomembni ali ne, važno je, da smo še vedno potrebni. In se zdi, da smo potrebni vedno bolj, saj postajamo v zamejstvu eno redkih glasil, ki je še neodvisno in pisanju in nam tega pisanja razen krščanski nazor in zvestoba demokraciji in slovenstvu nihče ne pogojuje.

Premnogi naših vernih in demokratičnih rojakov dobro čutijo, da bi bila naša narodna skupnost v Italiji kakor človek, ki je postal hrom, če bi utihnil Katoliški glas. Zato mu ostajajo zvesti; ne samo da plačujejo naročnino, temveč radi prispevajo tudi v tiskovni sklad.

Tako je bilo mogoče, da smo kljub splošnemu dvigu cen ostali pri dosedanjih naročninah. Vendarle, ne delajmo si utvar. Nadaljnji osep naročnikov bi življenjsko ogrozil obstoj našega lista. Zato bi ob začetku novega leta — list gre že v 28. letnik — priporočili prijateljem našega lista sledeče:

1. Plačajte naročnino takoj. Ne čakajte, da vas poterja uprava. Veliko dela prihranite na ta način, obenem pa listu že na začetku leta zagotovite finančne vires za izhajanje.

2. Mislite na list, ko ob veselih ali žalostnih dogodkih v družini premišljate, kako bi svoje veselje ali svojo žalost izrazili. Darujte v tiskovni sklad: ob rojstvu v družini, ob raznih življenjskih in družinskih jubilejih, ob smrti namesto cvetja na grob, ki tako hitro ovne in konča na smetišču. In še to: ne glejte samo na zunanje misijone, za kar so nekateri naravnost čudovito velikodušni! Mislite na naš domači misijon v zamejstvu! Dostikrat smo mi v hušji finančni stiski kot misijonarji v prekomorskih deželah.

3. Podjetniki in trgovci, oglašujte v našem listu! Tudi to je eden načinov podpiranja lista. Vas ta način pomoči ne bo dosti oškodoval, nam pa veliko pomeni.

4. Ko umre oče ali mati ali teta ali stric v družini, vi mlajši lista nikar ne odpovedujte, kot se večkrat dogaja. Če ga že sami ne cenite toliko kot umrli, ohranite ga vsaj iz spoštovanja do njih spomina! Kasneje boste list vzljubili kot hišnega prijatelja in vam bo drag kot vašim staršem.

5. Vi, ki si ustvarjate nove družine, vključite kot del svoje opreme tudi naš list. Kar boste v njem brali, bo samo utrjevalo vaše mladostne ideale.

6. In vi vsi, ki imate list radi, bodite njega širitelji! Premislite, komu bi se ga dalo še priporočiti, koga še za list pridobiti. Poznamo primere, da starši svojim otrokom, ko se poročijo, kot dar list naročijo, prav tako storijo nekateri dušni pastirji ob poroki ali krstu, ko prejmejo kak dar za izvršene obrede.

Pokažimo, da je za nas Katoliški glas pomemben, dragocen, nenadomestljiv. S tem bomo najbolj zavrnili tiste, ki ga označujejo za »nepomemben listič«. In obenem pokazali, da mu bomo zvesti še naprej!

Poklon in kronanje

Poklon in prisega deželnih stanov novemu (dednemu) vladarju na Kranjskem, Koroškem in Stajerskem je bilo enako državno-pravno dejanje kot kronanje na Češkem ali Ogrskem. Omenjene tri zgodovinske dežele so novemu notranjeavstrijskemu vladarju vsaka posebej prisegle in sicer v slovenščini, za Kranjsko v Ljubljani, za Koroško pri Gospe Sveti (umeščanje) in kasneje v Celovcu, za Stajersko v Gradcu. Zadnji notranjeavstrijski vojvoda je bil cesar Karel VI., oče Marije Terezije, ki je vladal od 1711 do 1740. Njemu so se še poklonili in prisegli v slovenščini.

Sele Marija Terezija je s svojimi reformami odpravila staro fevdalno zgodovinsko pravo in prenesla vso državno upravo na Dunaj. In s tem so prenehali tudi starodavni pokloni. Režim Marije Terezije nosi zato ime »prosvetljeni absolutizem«.

★

■ V Londonu je v starosti 85 let umrla pisateljica Agata Christie, ki je napisala za življenja 80 detektivskih romanov in katere je po ocenitvi založnikov prebralo 350 milijonov ljudi.

Bralci pišejo

Teme današnjih dni

V enem se najbrž strinjamo vsi, ki hodimo z odprtimi očmi po svetu. Človek je zabredel. Približno dvesto let je od preprodanega sadu. Če se ne bo spame-toval, bo izumrl. Vse zaloge zemlje, bodisi na rudah ali na fosilnem gorivu znašajo za približno 300 let. Dve tretjini smo zapravili, ostane še ena tretjina. Gradimo kot prismojeni. Uničujemo zemljo, našo hraniteljico. Uporabljamo kemijske in zastrupljamo ves živalski ter rastlinski svet. Medicina caplja 50 let za kemičnimi izsledki, preden lahko ugotovi, kateri od novih produktov prinaša neizogibno smrt.

Pred nekaj dnevi sem bil na pregledu v bolnišnici, s katero se ponaša švedska medicina, v Karolinski bolnišnici. Notranjo ureditev odstranjujejo. Vse, kar je v zvezi z azbestom in polivinilom, mora proč, ker povzroča raka. Strašne zgodbe se dogajajo vsak dan, mi gremo pa naprej. Višji standard je naš cilj. Pri tem nam ni mar smrti. Politiki mislijo do prvih volitev, ljudje do meje svoje posesti.

Podobni smo posestnikom, ki živijo na veliko nogo in poženejo imetje na boben. Za nani potop. In celokupna tehnologija na obeh straneh političnega poldnevnik je usmerjena k samomoru človeštva. Ko pa vzamem v roke časopis, odprem TV ali radio, najdem komaj kakšno sled o tej nenavadni poti, katero smo izbrali.

Zahod se nahaja na »bunketu«. Uživa na vseh področjih in odkriva vsak dan nove užitke. Namesto verouka do otroci že v prvih razredih osnovne šole pouk o seksu. Mladino navajajo in zavajajo ponoreli časnikarji. To, kar doživljam v Stockholmu dan za dnem, ne bi zapisal noben časopis pri nas. Pogledamo proč. Nihče se ne postavi po robu. Kaj se pa dogaja na cestah velemest, v prometnih sredstvih, v javnih lokalih v znamenju osvobodilnih front pa veste sami. Upokojenci se danes sploh ne pojavljajo več na cesti, čim se zmrachi. Parki so postali sprehajališča smrti. Samomori so dejanja osebne poguma, stvar svete pravice vsakega posameznika, dokument osebne svobode.

Božo Prevorsek, švedska

Božični koncert v Mengšu in Kamniku

V nedeljo 11. januarja je Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu ponovila v Mengšu in Kamniku koncert božičnih pesmi, ki ga je opravila prejšnja nedelja v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu.

V obeh krajih se je zbrala izredno velika množica poslušalcev in tržaški pevci so nalezli na veliko naklonjenost in ljubeznivost. Vzdušje je bilo pripravljeno in temu primerno razpoloženje pevcev, kajti dobro petje zavisi mnogo od tega, posebno še izvajanje božičnih pesmi, polnih intimnega doživljanja.

Letošnji božični koncert sta izvajala mešani in otroški zbor. Mešanega so v glavnem sestavljali pevci iz Skednja in iz Mačkolj, otroškega pa najmlajši pevci iz Mačkolj in iz Boljunca. Vsak zbor je dvakrat nastopil.

Mešani zbor je predvajal pesmi, ki spadajo večidel v železni ali že kolavdirani božični repertoar. Organizatorji so se letos odločili po letih novosti za tako obliko, ker da bolj ustreza kraju, kateremu je bil koncert namenjen in ker je tudi v Trstu veliko ljudi, ki raje poslušajo pesmi starejšega datuma, češ da te morejo v človeku bolj vzbuditi božično razpoloženje.

Program mešanega zbora je obsegal Sattnerjevo Noč božična, Pastirci povejte nam Ferdinandu Koeslingerja, Blaženo noč Vinka Vodopivca, Mavovo Sveta nebesa, Tomčevi Angelsko petje in Božično. Ta živi in vseskozi učinkoviti ansambel je občuteno in zanesljivo vodil Dušan Jakomin.

Pisan spored, od starih ljudskih do pesmi, ki kažejo na najnovejšo snovanje na tem področju, je predstavil otroški zbor. Njegov program je obsegal Noč betlehemsko Franceta Gačnika, ljudski Jaz vem za eno štalico in Nocoj je nebo razsvetljeno, primorsko narodno Božično v priredbi Emila Adamiča, Dolinarjevo Pastirji pred nebeskimi vrati, Harejevo Z betlehemskimi pastirji ter ljudsko Veselo za pojmo. Prosto in prisrčno petje otrok je skrbno pripravila in občutno vodila Ljuba Smotlak.

Zadnji dve pesmi Gačnikovo Bog prišel je in Gruberjevo Sveto noč sta pod vodstvom Dušana Jakomina odpela skupno oba zbora. V Kamniku so pevci prvo ponovili in s tem počastili njenega avtorja Franca Gačnika, ki je koncertu prisostvo-

val. Kot solist je nastopil basist Albert Miklavc, na harmoniju pa je zbor spremljal Tullio Zaghet.

V Kamniku je imel uvodne besede Fr. Gačnik. Dejal je:

Na začetku koncerta božičnih pesmi pozdravljam v imenu oltarnega občestva kamniške dekanije naše pevce, sestre in brate po krvi, ki so prišli iz Trsta k nam, da nam zapoje in dokažejo, da še živijo in da jih ravno pesem združuje in utrjuje. Borite se za vero in za narodni obstoj. S pesmijo, pa tudi na mnogo drugih načinov ohranjate materino govorico in dediščino slovenskega rodu mlajšim rodovom. Delo, ki ni nikoli plačano in nikdar prav, ovrednoteno. Zato bi za vse vas lahko uporabil besede vašega pisatelja Alojza Rebula, zapisane v njegovi knjigi »Gorje zelenemu drevesu: "Eni tistih ste, ki porivajo našo usodo naprej skozi zgodovino."

Ni naključje, da prihajate k nam na nedeljo Jezusovega krsta. Mi vsi smo bili krščeni s trojnim krstom: krstila nas je ob rojstvu slovenska mati. V svojo domovinsko knjigo nas je zapisala slovenska zemlja, v božji hiši pa smo krščeni še z božjim krstom in tako smo dobili še potrdilo o božjem otroštvu in članstvu.

Želim vam, da bi vas ljubezen do slovenske pesmi še naprej združevala in utrjevala. Trojni krst pa naj nas vse povezuje v veliko družino božjih otrok, da se bomo še naprej s pesmijo slovenske matere, z ljubeznijo do domovine dvigali k Bogu, ki je vrh naše sreče, zadnja postaja našega romanja in prav v naših lepih božičnih pesmi, ki nam jih boste zapeli, naš brat in sopotnik.

Vsi verni ljudje smo zamejci. Naša prava domovina je onstran našega bivanja. Naj nas vaše pesmi dvignejo k prošnji, da vsi enkrat dosežemo svojo matično nebeško domovino.

Nekaj misli o božiču ter o vrednosti in vsebini božičnih pesmi je sredi koncerta podal Tone Bedenčič. O nastanku in o programu tržaške Zveze cerkvenih pevskih zborov ter o pomenu koncerta slovenskih božičnih pesmi je na začetku spregovoril predsednik Zveze Zorko Harej, ki je tudi pozdravil navzoče in se zahvalil tistim, ki so omogočili koncertni nastop tržaških pevcev v Mengšu in v Kamniku.

Združeni zbori in otroška zbora iz Mačkolj in Boljunca, ki so nastopili na božičnem koncertu 4. januarja 1976 v cerkvi sv. Antona Novega v Trstu. Letošnja božičnica je bila od vseh dosedanjih najbolj obiskana. Udeležilo se je dve tisoč rojakov, ki so prišli z vse Tržaške in še od drugod.

FLORIJAN DOLINAR

Njena zadnja maša

(1)

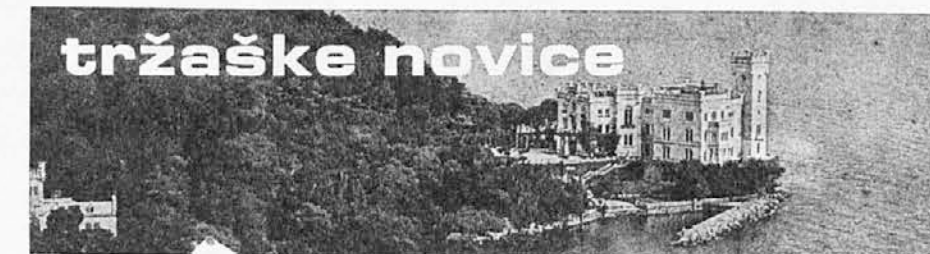
Tisto leto je sneg pogrmil Gorenjo vas in Planino že pred Vsemi svetimi. Celo v Sap in do Prepiha je segel. Gorenjci so ga gazili do kolen, v Logu pa malo manj. Ljudje so vendarle pregazili do grobov svojih ljudi. Pokopališče je bilo na Griču in vrste spečih so padale v terasah do same ceste, ki je vezala Muzlo goro z Ravnikom.

Kadarkoli je zavel veter z zahoda, so se grobovi pričeli dramiti. To se pravi, zahodnik je pričel pridrigovati rumeno in višnjevo cvetje vednozelenih krizantem. Z vetrom pa se je priselil med vasi tudi mrz, ki je dotlej visel na pobočjih in v rovtah.

Vsakdo, ki je doma v teh preburjenih krajih ve, da za Cecilijo že rado zebe. Ni čuda, če je tisti petek Gospodovega leta

štiriinštiridesetega napuhalo pršiča do pasu; snežni zameti so neutrudno plesali po hribih in rutah vse do večera in zametli gorske kote in prelaze. Stavim za ves denar, ki ga imam v žepu, da ne bi mogli ločiti več, kje je Ulaka in kje Zavrhu. Zavrhu se pravi tistemu kraju, ki sloni ob griču, ki mu pravimo Storž; pod njim spi stara rimska cesta, ki pa je opuščena. Po njej še zmerom vozijo hlode v dolino najbolj pogumni, to je tisti iz Sučije in Lubije, pa le v suhem vremenu, to je od kresa do velikega šmarina.

Če prihaja ime Ulaka od latinskega Locus, pa ne bi prisegel. Gotovo pa je tisti kraj obdan s skrivnostmi, ki so zavite v pravljicah o Kamniti Milki, katero smo skušali otroci obuditi v življenje s tem, da smo si razbijali glave zaletavajoč se vanjo. Tako daleč smo se upali samo, kadar nas je bilo več in zato malo manj strah. Tam so rokavjači odpirali popotnikom trebuhe, potem pa še njih denarice. Še zmerom mi zvonijo po ušesih sočne vrstice starega trškega kaplana, ki jih je zložil v spomin na lepo princeso, spremenjeno v kačo in se prične takole:

Nov abonmajski koncert

V okviru abonmajskih koncertov, ki jih prireja Glasbena matica, so v soboto 10. januarja nastopili v Kulturnem domu Zagrebški solisti. Spored je obsegal v prvem delu Vivaldijevo Simfonijo v c-duru, Tartinijev Koncert za violino v d-molu in Jarnovičev Koncertantni kvartet v f-duru, v drugem delu pa Respighijeve Stare arije in ples, Mozartov Divertimento v f-duru ter Bartokove Romunske ples. Ansambel, ki uživa mednarodni sloves, je svojo visoko kvaliteto še enkrat potrdil.

Posvet o Vladimiru Bartolu

Kulturno združenje »Most« je v okviru svojih pobud priredilo v mali dvorani Kulturnega doma razpravo o tržaškem pisatelju Vladimiru Bartolu. Predavatelji so bili dr. Mara Debeljuh, dr. Danilo Sedmak, dr. Vladimir Vremec, Ivan Mrak, Taras Kermavner, prof. Matjaž Kmecl in prof. Lino Legiša. Govorniki so podrobno analizirali Bartolov opus, sliko je še izpopolnila debata med predavatelji, ki je sledila. Zaključek je bil, da je prinesel Bartol v slovensko pripovedništvo mednarodno snov, posebno v romanu Alamut, ni pa obvladal oblikovnih sestavin.

Boršt

V soboto 17. januarja obhaja naša župnija praznik sv. Antona puščavnika. Maša ob 8.30 bo za mladino in tudi za gospodinje, ki so potem zaposlene. Ob 10.30 bo imel peto mašo prošt stolnega kapitelja

Pastirček št. 4

»Pastirček« stopa v novo leto zaskrbljen. Urednik piše: »Mene najbolj skrbi bodočnost Pastirčka. Do konca šolskega leta bo gotovo prihajal med vas. Ali pa bo premagal vse težave, da bo po tridesetih letih izhajanja še obiskoval otroke na Primorskem? To je odvisno največ od vas, dragi mladi prijatelji in prijateljice.« V tej številki so pesmice prispevali Zora Saksida, Ljubka Sorli, Vladimir Kos, Anamarija Zlobec in Igor Kovic, učence 5. razreda osnovne šole iz Rupe. Na besedilo Črtomira Sinkovca je Zorko Harej uglasbil »Hej, na Nanosu«.

O januarju-prosinu govori uvodni stavok. Odgovarja na vprašanja: Kaj je novega? In živali? Kaj pa doma? In vreme? Kako je z delom? Sara opiše medveda in rastlino belo omelo. Branko pa piše o teku na smučeh in smučarskih skokih, saj smo v polni zimi, čeprav se letos ponovno Slovenija ne more pohvaliti s snegom.

Pripovedni spis p. Stanka Poderžaja »Junak našega časa« se v tej številki konča, Darine Konc »Mladost med gorami« pa nadaljuje. Pripovedna spisa sta prispevala tudi Anamarija Zlobec (Srečanje v gozdu) ter Branko (»Ga ne poznam!«). Tomažev je sestavek »Skavti je prijatelj vsakomur in vsakemu drugemu skavtu brat«, Simon Terpin pa je opisal tabor volčičev v Zabnicah lanske poletje.

Pisem mladih dopisovalcev je za celih pet strani, kar je zelo pohvalno, zlasti veliko jih je iz Rupe. Se pozna, da je tam učiteljica, ki zna navdušiti otroke za pisanje. Uganke in zanke se zdijo to pot lažje, zato je upati, da bo naraslo število pravih rešitev. - jk

Sred Ulake planine nad zgornjo Vrhniko je brdo sila strmo in vse zaraščeno...

O kolikokrat smo hodili raziskavat ostanke starega gradu, pod katerega se vsakih stolet let hodi »kraljična zvita v kačo, sprehajati in se gret...«

Na vsak način je bila burja izvrstna plesalka. Pod njeno taktirko so grebena zdaj zdaj pokazala svoja oguljena ramena in rebra, pa spet brž potegnili nase svoje bele kožuhe, medtem ko so si mlade hote nadele kučme in kapuce, da so gozdovi dobili podobo Shakespearovih Zimske pravljice ali pa Golievih Petrčka Poslednjih sanj.

Skalarjeva hiša je bila še najmanj preburjena, ker je bila odmaknjena za lučaj kama iz vasi in prisloneja s svojim severnim delom ob hrib. Tako lepo je posajen z ridami mladih smrek, da se sam Rožnik in Podutik lahko skrivata pred njim; če kdo ne verjame, naj pride pogledat, na primer v nedeljo popoldne. Takrat je sonce že nad Menišijo in tam precej dolgo stoji, pravijo da zato, ker mu je ta kraj tako všeč.

msgr. L. Salvadori. Večerno mašo ob 16. uri (ki velja za nedeljsko) pa bo opravil škofov vikar dr. L. Škerl.

V proslavo župnijsko-vaškega praznika bo v dvorani pri sestrah ob 20.30 prireditev z igrama in nastopom mešanega zbora »Slovenec«. Prireditev bomo ponovili v nedeljo 18. januarja ob 17. uri.

Obisk g. škofa msgr. Cocolina prejšnjo nedeljo je potekel v obojestransko zadovoljstvo. Škoda le, da se je g. nadpastir po maši le za kratek čas mogel zadržati v župnijskem domu, ker je imel potem drugo obveznost. Kako lepo bi bilo, če bi vsako nedeljo bila cerkev tako polno zasedena!

Zakaj iščejo dlako v jajcu?

V Sloveniji je ob koncu leta 1975 nastal silen preplah. Začelo ga je »Delo«, ki je 20. decembra objavilo članek izpod peresa Borisa Kutina. Članek nosi naslov »Povej s kom hodiš...« Besede so vzete iz pisma apostolskega administratorja za Primorsko dr. Janeza Jenka. Navedel jih je v adventnem pismu vernikom in duhovnikom. V pismu poziva krščanske starše k skrbi za njih otroke. Med drugim pravi: »Poleg staršev imajo na otroka v šolski dobi in kasneje silen vpliv družina, prijateljstva, v katerih se nahaja. Znan je pregovor: Povej mi s kom hodiš, pa ti povem, kdo si... Tudi krščanski otroci in doraščajoča mladina danes prihaja v nevarno in morada veriti celo sovražno družbo, njihovim vplivom se dejansko ne more popolnoma izogniti. Kaj bo z njimi? Ali bodo mogli v takem okolju rešiti vero? Z božjo pomočjo je tudi to mogoče, vendar le pod pogojem, da so verni otroci in verna mladina med seboj, z dušnim pastirjem in versko skupnostjo povezani tesneje kakor z nevarno družbo...«

To pismo je razhudilo slovenske komuniste, da so sprožili vrsto napadov na škofa Jenka. Poleg »Dela« se je oglašil »Nedeljski dnevnik« 28. decembra s podobnim člankom. Verjetno, da so se oglašili še drugi časopisi, saj vseh nismo dobili v roke. Kot je nam znano, so škofa Jenka tudi klicali na zagovor pred versko komisijo v Ljubljani.

Pretekli teden se je zganila SZDL v Novi Gorici in sklicala posebno sejo, ki jo je »Primorski dnevnik« takole najavil: Razprava o klerikalizmu in pisanju Katoliškega glasa. Ko je torej zadeva Jenko pripotovala iz Ljubljane v Novo Gorico se je zredila, dodali so ji še pisanje »Katoliškega glasa« in pojav klerikalizma v Vrtolbi, kot ve povedati isti »Primorski dnevnik«. Za dobro večerjo je bil en sam zalogaj premalo, zato so dodali na raženj še »Katoliški glas« in vrtolbenskega župnika.

V petek 9. januarja so se zbrali mestni očetje in mestne matere in še drugi slavni zastopniki občine Nova Gorica, da razpravljajo o klerikalizmu, tem novem Brdavs, ki se je prikazal na Slovenskem in ki ogroža Jugoslavijo, njene socialistične pridobitve, njen ugled. (Samo njenega standarda ne ogroža.)

Tako vsaj je poročal o tem Brdavs »Primorski dnevnik« s te konference 10. januarja. Dodaja še, da so na konferenci ugotovili tudi to, da se je novi Brdavs

»Zdaj ga pa ne bo več v dolino, preveč ga je nasulo,« je potožila Skalarjeva Minka, ko je ob jutru strmela skozi okno. V naročju je imela Nacka in zdelo se je kakor bi obstala pred oknom Madona Toneta Kralja v odblišču svežega snega. Gotovo ste že gledali tisto sliko v Mengorah, vitko in mlado Jezusovo mater z bogato napletenimi kitami?

Sanjavo je upirala oči skozi okno. To je bilo desno kvadratasto okno z nikdar potegnjenimi zavesami; kajti ob oknu navzgor je hitela pot navkreber, za čas potegnili v ovinek, pa se je spet prikazala in se potem še dolgo igrala skrivalnico, dokler se ni povsem izgubila v goro Tam v Zavrhu je bil njen Tine, namestnik domobranske posadke, ki je krila prelaz in še kake dve uri gričevja vse do Ravnika. Tu je bila prelomnica med alpskim svetom in črnim gozdom, ki se ne nadoma prevrti v Kras.

Minka je tesneje objela otroka. Kakor v maslo zaliti mehki udje so jo žametno božali in Nackova »kot jabolko obravana lica so dihala zdravje in svežino. Tine je

Politični klobuk

Večini naših ljudi je menda znano, da tudi goriška italijanščina uporablja slovensko besedo »klobuk«, iz česar je povzeto, da je to pokrivalo tipično slovensko. Manj pa jih je, ki bi vedeli, da je bil klobuk v zgodovini slovenski simbol. Na območju današnje Dolenjske je nekoč obstajala Slovenska krajina, ki je bila v 14. stoletju priključena vojvodini Kranjski. Od te stare krajine se nam je ohranil grb, ki vsebuje značilni slovenski klobuk.

Klobuk pa je igral tudi politično vlogo. Priznani slovenski zgodovinar J. Mal nam poroča (v zborniku »Čas«, 1923, str. 185), da slovenski kmet v Karantaniji in kasneje na Koroškem ni smel klobuka pred svojim vojvodom, saj je prav on vojvoda umeščal.

Zato tudi vojvoda pred rimsko-nemškim cesarjem ni smel klobuka, kar je bilo za srednjeveške razmere nekaj izjemnega in izrednega. Karantanska oz. slovenska državopravna tradicija je torej pogosto zmagala tudi duha fevdalnega časa.

povezal z ustaši, četniki, kominformisti in drugimi sovražniki samoupravnih in neuvrščene Jugoslavije. Svoje poročilo zaključuje ta naš dnevnik: »Mimogrede je bil govor tudi o pisanju Katoliškega glasa, nepomembnega lističa, kot so dejali, ki je poln sovraštva do jugoslovanske družbene ureditve. Z napadanjem proti SFRJ se je pridružil vsem tistim nazadnjaškim silam, ki jim je trn v peti prijateljstvo med Italijo in Jugoslavijo, potrjeno in okrepjeno s podpisom v Osimu, ter utrjevanje miru in sodelovanja v tem delu sveta.«

Naj omenimo še, da je o tisti seji novogoriških veljakov poročalo tudi ljubljansko Delo v soboto 10. januarja. V naslovu piše: Apostolska administratura za Slovensko Primorje in župnik iz Vrtolbe ločujeta ljudi na verne in neverne. Potem pravi: »Člani obeh komisij so najostreje obsodili tisti del okrožnice apostolske administrature za Slovensko Primorje, ki poziva vernike, naj svojih otrok ne puščajo v družbo otrok nevernih staršev. To vodi k ločevanju med našimi ljudmi na verne in neverne, tako sektaštvo je pa tudi kaznivo.« Članek se zaključuje:

»Menili so (namreč modrnjani na konferenci), da se besedilo okrožnice, akcija župnika v Vrtolbi ter neresnični in žaljivi članki v najbolj reakcionarnem glasilu slovenskih emigrantov na zahodu (pri tem so mislili na Katoliški glas), niso pojavili naključno, pač pa je vse to del sovražne dejavnosti proti naši državi. Zato bodo v novogoriški občini o vsem tem spregovorili v javni razpravi.«

Kaj naj vsemu temu reče pameten človek? Rekel bo, da gre za absurde, nesmiselne obtožbe, za iskanje dlake v jajcu. Zato se ne splača odgovarjati na obtožbe, ki niso obtožbe, temveč le sramotenje. Vprašanje zase je pa, čemu vse to. Morda zato, da pokažejo, kako bo funkcioniral novi zakon o verskih skupnostih? Morda se skrivajo neki drugi nameni slovenske Zveze komunistov, ki o njih šušljajo v Sloveniji? Verjetno bo držalo eno in drugo.

Nam je le žal za primorske ljudi onstran meje, da se na tak način pustijo izigravati in instrumentalizirati. Naše ljudi v Italiji pa opozarjamo samo na to, kako smo za partije onstran meje postali »emigranti«, kakor smo svoj čas za fašistične hierarhe bili »alloglotti«. Bog z njimi! bi rekel Ivan Cankar.

bil ves neumen nanj. Zadnji objem je veljal njemu, njegovemu najmlajšemu.

»Varuj mi ga, Mini!« ji je rekel ob odhodu. To je bil že glas človeka, ki zna ukazovati. Pa Minka je vedela, da ji je hotel reči, pazi nase, moj deklíč. Ni mu odgovorila. Ker so bili časi nevarni, se je naučila molčati in tako Minka je hotel Tine. Razumela je pogovor, kdor odpre svoje srce, zapre svoja usta...

Druga dva, Janček in Marjetica sta se oklenila očetovih kolen.

»Zmerom adijo, samo adijo,« je ugovarjal Janček. Še dolgo potem bosta govorila o njem; potem bosta utihnili. Kadar otroci utihnijo, ni dobro; kaj več, kaj vse hodi skozi otrokovo dušo? A Tine je moral biti trd, da se ju je odkrižal.

»Za božič vama prinesem orehov.« Zaklical je, pa se ni obrnil. Se ni smel.

Stali so na pragu in poslušali svišč snega ob njegovih škornjih, dokler ni zavil za holm; atek je postajal vedno manjši in manjši, kakor v pravljici. Zares kakor v pravljici...

(Drugi naprej)

Razgovor s poslancem Santuzom o šolskem okraju

Na pobudo slovenskega šolskega sindikata je bilo v petek 9. januarja zvečer v Sovodnjah srečanje med demokršćanskim poslancem Giorgiom Santuzom in člani šolskega sindikata, šolskega odbora in še nekaterimi drugimi zastopniki. Poslanec Santuz je član šolske komisije v parlamentu. Zato je navzočim najprej nekoliko razložil funkcijo bodočih šolskih okrajev. Zatem se je razvil razgovor, med katerim so navzoči zastopniki razložili naše zahteve po samostojnem šolskem okraju in jih tudi primerno utemeljili. Poslanec je z zanimanjem poslušal in vzel na znanje naše zahteve, o katerih se je izrazil, da so upravičene; obljubil je tudi, da jih bo v parlamentu podprl, če bo to potrebno. Vendar je glavna teza in odgovornost na deželnem odboru in na deželnem svetu. Če bo ta ugodil zahtevi Slovencev po samostojnem šolskem okraju, potem v Rimu ne bo nepremagljivih težav, je zagotovil poslanec Santuz.

Zaradi tega je prav, da se zavedamo vsi, kdo nosi odgovornost in kdo mora rešiti našo zahtevo po samostojnem šolskem okraju. Posebna odgovornost leži na demokršćanih, socialistih in komunistih. Če se bodo te tri stranke zedinile v deželnem svetu, bomo dobili svoj šolski okraj, če pa do tega ne bo prišlo, tudi okraja najbrž ne bo. Na Slovencih, ki volijo PCI in PSI je sedaj, da prepričajo svoja politična vodstva. Slovenska baza je svojo voljo že izpričala.

Koncert v goriški stolnici

V četrtek 8. januarja sta nastopila v okviru SKPD »Mirko Filej« v goriški stolnici prof. Hubert Bergant, orgle, in Anton Grčar, trobenta. Udeležba je bila zelo lepa. Strokovno poročilo objavimo v prihodnji številki.

Sto let goriške revije

Verjetno je najstarejša publikacija na Goriškem glasilo goriške nadškofije »Folium Ecclesiasticum«. Prva številka je namreč izšla konec januarja 1875. Prvi urednik je bil msgr. Eugenio Valussi, tiskala pa ga je tiskarna Malig. Takrat je bil za škofa Andrej Gollmayr. Poln naslov je bil »Folium Periodicum Archidiececeseos Goritensis«. Revija je bila glasilo duhovnikov goriške nadškofije. Pisana je bila v latinščini, pozneje tudi v italijanščini, slovenščini in nemščini, to je v jezikih, ki so bili v rabi v goriški nadškofiji pred prvo svetovno vojno. Med uredniki naj omenimo dr. Antona Mahniča, ki je revijo urejeval od leta 1884 do 1896, ko je postal škof na Krku.

Za časa kardinala Missie je Folium postal redno mesečno glasilo in je ostal tak do začetka prve svetovne vojne 1914. Med tem časom so si na škofiji nabavili lastno tiskarno in v njej tiskali Folium.

Znova je začel izhajati po prvi svetovni vojni. Ko je prišel v Gorico nadškof Karel Margotti, je s 1. januarjem 1935 Fo-

lium spremenil naziv in postal je »Bollettino dell'Arcidiocesi di Gorizia«. Pisan je bil le v italijanščini, samo kaka pastirska pisma so bila objavljena v slovenskem prevodu. Po drugi svetovni vojni leta 1945 je Bollettino znova postal Folium Ecclesiasticum in je tak ostal do danes.

V sto letih je izšlo 514 zvezkov te nadškofijske revije. Do prve svetovne vojne je bila revija na znanstvenem višku, saj je obravnavala številne teološke, zgodovinske, pastoralne in druge probleme. V njej so sodelovali številni goriški bogoslovni profesorji, ki so si pridobili ime kot dobri znanstveniki: Valussi, Flapp, Mahnič, Kocjančič, Anton Gregorčič, Sedej, Zora, Gabrijelčič, Žigon, Marušič, Faidutti, Pavlica in še drugi.

Po prvi svetovni vojni je pa izgubil na pomenu, ker je postal le uradno glasilo goriške kurije in je objavljala le bolj ali manj uradne dokumente papeža, škofa in podobno. Ni bil več glasilo, ki bi vanj pisala goriška duhovščina. Takšen je Folium tudi danes. Kljub temu je vreden vir za našo domačo, posebno cerkveno zgodovino.

Umrli je msgr. Monti

Preteklo sredo 14. januarja je v bolnišnici pri Sv. Justu umrl goriški stolni kanonik msgr. Cristoforo Maria Monti. Pokojni je bil doma iz milanske škofije, kjer se je rodil leta 1885. Učal je torej nad 90 let. Po prvi svetovni vojni je prišel v goriško škofijo najprej kot vojaški kaplan. Potem je ostal tukaj in bil prištet med goriško duhovščino. Kot tak je dolgo let bil župnik v cerkvi Srca Jezusovega. Poleg tega je opravljal še druge službe v semenišču in na škofiji. Ko so vodstvo župnije Srca Jezusovega prevzeli jezuiti, je stopil v pokoj in bil imenovan za člana goriškega stolnega kapitlja.

Pokojni msgr. Monti je slovel kot dober cerkveni govornik. Slovenski verniki mu niso bili posebno pri srcu. Morda so za to bili krivi tudi časi. Bog mu daj večni pokoj.

Molili so za življenje nedolžnih

V nedeljo 11. januarja so po raznih škofijah v Italiji imeli posebne liturgične pobožnosti z namenom, da bi od italijanskega ljudstva odvrnili liberalizacijo splava. Pobudo je dala italijanska Katoliška akcija. V Rimu je bila taka pobožnost v baziliki Marije Snežne. Udeležilo se je je 15 do 20 tisoč vernikov. Slične pobožnosti so bile še v Bologni, Firencah, Benetkah, Tarantu, Palermu in drugod.

V Genovi so jo imeli v petek 9. januarja zvečer. Vodil jo je kardinal Siri. Med pobožnostjo se je vtihotapila v cerkev skupina razgrajevcev obeh spolov, ki so spadali med »feministe« in izvenparlamentarce. Ti razgrajevali so med mašo grdo sramotili kardinala Sirija. Tudi zmagaj cerkve so nadaljevali s svojim malo kulturnim manifestiranjem, tako da jih je nekaj aretirala policija.

Tri mladinska glasila v zamejstvu

Mnogi zelo enostavno in hitro rešijo probleme mladih in pravijo, da mladina sama ne ve, kaj hoče, da ve samo to, da hoče živeti v miru in se noče za nobeno stvar zanimati. Da to ne drži, dokazujejo med drugim glasila naše mladine na Goriškem in Tržaškem. In to že s samim obstojem, še bolj pa z vsebino.

Na Tržaškem se je v decembru pojavila prva številka Glasila slovenskega verskega občestva Trst, ki ima sedež v Marijanišču na Opčinah. V uvodni besedi je zapisano, da bo glasilo objavljalo sestavke, ki bodo sad iskanja in tveganja članov občestva. V prvi številki se skupina, ki izdaja list, želi predstaviti; kot so delala občestva prvih kristjanov, se uveljavlja skupina predvsem s svojim delom, ne pa z besedami. Tako izvem, da je ta verska skupina že močno segla v področje verske vzgoje mladine; vemo, da je vsako delovanje z modernimi prijemi na tem področju novost v zamejstvu. Glasilo vsebuje vrsto poročil o dosedanjih dejavnosti skupine, pa tudi nekaj drugih člankov aktualne versko-vzgojne vsebine. Tiskano je s tehniko off-set in se zelo lepo predstavi. Skavtska organizacija na Tržaškem izdaja že peto leto glasilo Jambor. V zadnjih letih kvaliteta lista stalno raste in je v ponos organizaciji, ki ga izdaja. Pred seboj imam drugo številko za letnik 1975/

76 in sicer decembrsko. List je živahno urejevan in vsebuje intervju s skavtsko družino iz Sv. Križa, razna poročila, članka o opazovanju nočnega neba ter o okrasitvi skavtskega sedea, pa še novice in zabavno stran. List je ciklostiliran in ga krasijo številne ilustracije. Menim, da je od te vrste glasila skoraj nemogoče zahtevati kaj boljšega kot je Jambor.

Goriški skavti, skavtinja in Goriška dekleta pa izdajajo list Planika. Ta je začela izhajati že pred približno dvajsetimi leti kot glasilo Marijine kongregacije za fante; kasneje pa je Planika postala glasilo skavtske družine na Goriškem. Pred seboj imam tretjo številko za letnik 1975/76 in sicer decembrsko-božično. Izdali so jo novinci roverji prve in druge čete. Planiko izdaja vsak mesec druga skupina: prvo so pripravili skavti-rangerji, drugo Goriška dekleta; za naslednje pa bodo poskrbeli izvidniki prve čete, izvidniki druge čete, skavtinja in stari skavti. Ker članke napišejo in natipkajo sami mlajši člani, včasih vsebina in oblika Planike nista najboljše; pač pa na ta način vsi vzljubijo svoje glasilo in so pripravljeni zanj marsikaj žrtvovati. Zato menim, da ima Planika izreden pomen za našo narodnostno skupnost na Goriškem. List je ciklostiliran; na leto izide osem števk. - B. S.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Eržen Jurij, Kanada, 25.000; Antonija Kogoj, Pariz, 44.240; De Vetta Hilarija 4.000; Lojzka Zulian, Sanremo, da bi Katoliški glas vedno napredoval 17.000; družina Ušaj namesto cvetja na grob Ruggera Valent 10.000; Muherli 4.000; ing. Slavko Tratnik 4.900; N. N. v spomin predragemu bratu ob drugi obletnici smrti 10.000; v spomin Pine Buhnič Regina Markon 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Klementina Ušaj namesto cvetja na grob Ruggera Valenta 40.000; družina Bratina 5.000; N. N. 30.000; Franc Simčič v počastitev spomina Stanka Faganella 10.000 lir.

Podgornik Alojzija daruje za Zavod sv. Družine, za Alojzijevešče, za Slomškov dom v Bazovici in za lačne po 5.000 lir.

Ob pogrebu Franca Valasa je daroval njegov sin Vladimir za župnijski dom v Doberdolu in za skavte 30.000 lir.

Za slovensko duhovnijo v Gorici: Roza namesto cvetja na grob Ruggera Valenta 10.000 lir.

V spomin Alojzije Prinčič daruje sestrična za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 5.000 lir.

Virgil Bratina daruje za Zavod sv. Družine, za Katoliški dom in za Alojzijevešče po 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: ob poroki Toful-Knez 15.000; namesto cvetja na grob Ruggera Valenta družina Ušaj 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Albina Svačelj 10.000; Lina Borghi 5.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: družina Lucčienik v počastitev spomina Natalije Simoniti 10.000 lir.

Za Vincencijev konferenco v Rojanu: Mary Del Medico v spomin pok. svakinje Marije Gavinelli 5.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: družina Artač ob spominu na radijske časnikarje Franca Oražna, Dušana Černeta in Ernesta Zupančiča 15.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Marija Bizjak v spomin pok. Marije Novelli 5.000; ob 80-letnici rojstva Al. Urđiha, ki naj ga Bog še dolgo ohrani zdravega in čilega, darujeta soproga Zofija in nečakinja Emilija Pečar 5.000 lir.

V spomin pok. Johanneasa Ditricha, rektorja nemške katoliške skupnosti v Trstu daruje Luciano Bartoli z Opčin za Marijanišče 5.000 lir.

Za oltar v Bazovici: Kalc Marija iz Gropade, 73 8.000; ob smrti Maričke Totnove nečakinja Zdenka 25.000; Anton Grion v spomin Milke Babuder 10.000; Pierina Zagar v spomin pok. Angela Zagar in Gabrijela Kralj 5.000; Marija Živic 10.000; Elvira in Rihard Renčelj v spomin mame in none 5.000 lir.

Za ogrevanje cerkve v Bazovici: sorodniki v spomin Antonije Gojča 5.000, Sardiello Vittorio iz Bologne 10.000, Grgič Just iz Padrič 2.000, Albina Grion 1.500, Anita Jerman 10.000, ob krstu Patricije Pečar iz Gropade 15.000, Marija Ražem 10.000, Laporta 10.000, Angela Križmančič 2.000, ista v spomin Marije Križmančič 1.000, Marija Leban v spomin Marije Totnove 2.000, Marija Kralj iz Padrič 10.000, Mahnič Antonija 5.000, Tona Križmančič 1.000, Karlo in Kristina Kalc iz Gropade 5.000, Lojze Grgič iz Padrič 10.000, Marija Živic 10.000, Francka Pečar iz Gropade 5.000, Marija Križmančič 3.000, Ema Križmančič 10.000, žena in otroci v spomin Pavleta Grgič 5.500, Grgič Edvard 3.000 lir.

Za invalide mišične distrofije: Marija Marc iz Bazovice v spomin Dalota Kralja iz Trebč 5.000; družina Simonato in Bak iz Peska v spomin Ane Bak 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Bottoso v spomin Zlatke Emili 10.000; družina Würschnitzer 2.000; Zora Hrovatin 1.600; Bernarda Simič 10.000; Ana Daneu v spomin Ivana Vertovec 10.000; Luciano Bartoli 10.000; ing. Vladimir Vremec 5.000; družina Cola 5.000; Marija Cocco 2.800; Josip Škabar 30.000; družina Senter ob krstu 5.000; družina Savojarlo v spomin mame-tašče Ivane Vertovec-Daneu 45.600; Marija Kralj namesto cvetja na grob Natalije Simoniti 2.000; družina Suhadolc v spomin Natalije Simoniti 20.000; Silva in Nino v spomin staršev 5.000; Marija Sosič 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Emilija Stubelj 10.000; hčanke v spomin mame Marije Kariž-Renzi 30.000; Gemma Mantovan 4.000; Regina Markon 50.000; družina Andolšek 10.000; Tončka Grahov 2.000; družina Markon 15.000; Danila Maver 5.000; družina Sok 9.000 lir.

Za obnovo cerkve na Sv. gori: C. B. 5.000; Hilarija De Vetta 10.000; N. N. 2.000; N. N. 10.000; »Mala skupnica« iz Trsta 60.000; N. N. iz Trsta 100.000 lir.

Za lačne po svetu: A. K. 5.000; Stekar 1.200; C. B. 5.000; ob jaslicah v Gabrjah 2.000 lir.

Za slov. misijonarje: I. Br. 20.000 lir.

SKPD »MIRKO FILEJ« V GORICI

Stanko Cajncar

»ZVESTOBA«

Drama

Gostuje veroučna pošolska mladina iz Rakovnika pri Ljubljani

Katoliški dom, v nedeljo 18. januarja 1975 ob 16. uri

Za koč sv. Jožefa: Angela Maurencig. Gorica, 4.000 lir.

OBVESTILA

Maša za cerkveno edinstvo bo v ponedeljek 19. januarja ob 19. uri v cerkvi sv. Ivana v Gorici.

Koncertni abonma 1975/76. Tretji koncert letošnje glasbene sezone, ki ga prireja Glasbena matica v sodelovanju z ZSKP in SPZ bo v sredo 21. januarja ob 20.30 v palači Attems. Nastopil bo Slovenski oktet iz Ljubljane.

V spomin na prof. R. Bednarika, ki je več let urejeval Trinkov koledar, zbirajo pokojnikovi prijatelji v Gorici prispevke za omenjeni koledar. Isti bo leta 1977 obhajal 25 let odkar izhaja. Zato bi bilo prav, da se naših bratov Benečanov ob tej priložnosti posebej spominjamo. Z darom za njihov priljubljeni koledar pokažemo, da smo pri njihovih težavah z njimi. To jim bo v veselje in pobudo. Darove sprejema Katoliška knjigarna v Gorici.

Verska skupnost na Kolonkovcu vabi na zaključno božično srečanje, ki bo v cerkvi v nedeljo 18. januarja ob 16.30. Nastopili bodo otroški in mešani zbori.

Prof. Alojz Rebula bo predaval v ponedeljek 19. januarja v Društvu slovenskih izobražencev v ul. Donizetti 3 v Trstu. Naslov predavanja: Po Baragovih stopinjah. Prof. Rebula, ki je prebil letošnje počitnice v Sev. Ameriki, bo z barvnimi diapozitivi orisal svojo pot. Začetek ob 20.15.

Štiri nove knjige. Založba »Katol. dom prosvete Sodalitas« v Tinjah na Koroškem je zadnje čase izdala štiri knjige: 1. Dr. Anton Trstenjak, Krščanstvo in kultura, 220 strani, 60 šil. ali 2.500 lir; 2. Dr. Vekoslav Grmič in dr. J. Rajhman: Teologija v službi človeka (Teološki pogledi na družbo), 96 strani, 50 šil. ali 2.000 lir; 3. Dr. Anton Trstenjak, Da bi bili z Njim (razmišljanja o podobi sodobnega duhovnika), 144 strani, 50 šil. ali 2.000 lir; 4. Lev Detela, Duhovni ogenj naj večno gori! (Trideset duhovnih pričevanj), 112 strani, 50 šil. ali 2.000 lir. Knjige se naročajo naravnost: Katol. dom prosvete Sodalitas, 9121 Tinje/Tainach, Austrija, posreduje pa jih po naročilu tudi uprava našega lista.

V soboto 17. januarja ob 21. uri bo v gledališču v Krmini

VEČER

SLOVENSKIH IN FURLANSKIH OKTETOV

Nastopili bodo: Krminski oktet, Amis del Friul iz Krmina, Prijatelji iz Dobrova v Brdih, Briški oktet iz Medane, Rečan iz Lješe (Benečija) in Chiopris iz Chioprisa.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 18. do 24. januarja 1976

Nedelja: 8.30 Mladinski zbori v Celju. 9.05 Nekoč je bila hiša. 10.55 Otroška matineja. 12.20 Nedeljsko popoldne. 18.20 »Hiša v preriji«, film. 20.00 »Kapelski kresovi«. 21.15 Potopisi. 21.55 Šport.

Ponedeljek: 17.15 Lutke. 17.40 Mala čudesa velike narave. 20.00 Koncert Filharmonije. 20.55 Kulturne diagonale. 21.25 Kratki filmi.

Torek: 17.15 O potepuški žogi. 17.30 »Michael von Lönnerberg«, film. 18.15 Kogojeva igrače. 18.45 Maroltovci. 21.10 »Vzgoja srca«, nadalj.

Sreda: 15.30 Rokomet. 17.15 Storžkovo popoldne. 17.30 Mojstri stare japonske obrti. 18.10 Po sledih napredka. 18.45 Zabavna oddaja. 20.00 »Mačja igra«, film. 21.45 Miniature.

Četrtek: 15.00 Tenis Jugoslavija: Anglija. 17.15 Carobna žoga. 17.30 Smeška. 18.30 Kako prižgati ogenj. 20.00 »Pesem«, nad. 21.00 Četrtekovi razgledi.

Petek: 16.40 Pred zimskimi olimpijskimi igrami. 17.10 Križem krašem. 18.45 Cesta in mi. 18.50 »Samomor na obroke«, film. 20.05 Teversenove pravljice. 20.40 CIA. 21.40 Šerif v New Yorku.

Sobota: 11.55 Smuk za moške. 16.25 Po belih in črnih tipkah. 16.55 Rasna diskriminacija v Angliji. 17.50 Tenorist B. Sebastian. 18.25 »David Copperfield«, film. 20.00 Zelena luč. 20.30 »Princ in plesalka«, film.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. Dejsstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 18. do 24. januarja 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba J. Haydna. 11.15 Mladinski oder: »O dečku, ki ni poznal meje«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Izbor iz opere »Bajadera«. 16.00 Šport in glasba. 17.00 »Bernard puščavnik«, komedija. 19.00 Nedeljski koncert. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba za lahko noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Trideset let gledališkega amaterstva v naši deželi. 19.25 Za najmlajše. 20.35 B. Galuppi: »Podeželski filozof«, opera. 21.45 Glasba.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Simfonični koncert. 21.40 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Zagrebški kvartet. 19.10 Dopisovanje Savio-Cop. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Igra na stopnicah«. Drama. 21.25 Skladbe davnih dob. 21.45 Glasba za lahko noč.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.20 Slovenska pojojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Glasba za lahko noč.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba. 19.10 Frančišek Lampe. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Internatist«. Dramatizirana zgodba. 21.30 Vaše popevke. 22.30 Glasba za lahko noč.

»TRINKOV KOLEDAR«

za leto 1976 je izšel. Dobite ga v slovenskih knjigarnah v Gorici in Trstu. Cena 600 lir.

Karel Klanjšček

† 18. januarja 1975

Kolikokrat je že zašlo sonce, odkar si nas, dragi oče, zapustil. A ostal si tam, kjer si bil, na prvem mestu, v naših mislih, v naših srcih, doma, na polju in med tistimi, ki si jih tako brezmejno ljubil in kateri so Te tako brezmejno ljubili. Kakor prej in še bolj kot prej.

Stevarjan — ob prvi obletnici smrti

+

Ob prvi obletnici smrti naše ljube mame

Ane Pahorvd. Pettarin

se je z nezmanjšano ljubeznijo spominjala. Maša zadušnica bo zanjo v cerkvi sv. Ivana v Gorici 17. januarja ob 19.30.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo